

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, za účasti: **FINE DECORATING a.s.**, se sídlem Modřická 34, Moravany, zastoupená Mgr. Romanem Klimusem, advokátem se sídlem Dělnická 39, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 22. 12. 2010, č.j. 13154-12/2010-ERU,

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se z důvodu shledání závažného veřejného zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2010, č.j. 13154-12/2010-ERU, kterým byla osobě zúčastněné na řízení udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, se vznikem oprávnění a termínem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, pro celkový instalovaný sluneční výkon 4,998 MW pro provozovnu fotovoltaické elektrárny Jeníkov (dále jen „FVE Jeníkov“), vymezenou na pozemcích p.č. 317/1 a p.č. 351/6 v katastrálním území Jeníkov u Duchcova.

I. Shrnutí žaloby

Žalobce odůvodňuje podání žaloby tím, že pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyly splněny podmínky stanovené zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31. 12. 2010 (dále jen „energetický zákon“), a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).

Žalobce namítá, že podle smlouvy o dílo ze dne 22. 9. 2010, kterou osoba zúčastněná na řízení uzavřela se společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (dále jen „zhotovitel“), přechází vlastnictví k dílu na objednatele až úplným zaplacením díla. Osoba zúčastněná na řízení tedy neprokázala nabytí vlastnického práva k FVE Jeníkov, které bylo možné na základě smlouvy o dílo nabýt pouze zaplacením dohodnuté ceny, přičemž v této souvislosti žalobce poukazuje na to, že podle závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s., ze dne 1. 12. 2010, bylo čerpání úvěru podmíněno předložením licence s vyznačenou doložkou právní moci v roce 2010, jakož i předložením kolaudačního souhlasu. Osoba zúčastněná na řízení dále nedoložila, ačkoliv k tomu byla žalovaným dne 25. 11. 2010, přípisem č.j. 13154-3/2010-ERU, vyzvána, že by jí bylo energetické zařízení předáno k užívání. Předložila toliko zápis ze dne 20. 9. 2010 o předání staveniště zhotoviteli.

Žalobce také poukazuje na to, že z článku 5.1 smlouvy o dílo vyplývá, že cena díla činila 393 925 600 Kč bez DPH. Z rozvahy a výkazu zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2009 vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení nedisponovala finančními zdroji v rozsahu investičních nákladů. Objem finančních prostředků k realizaci projektu se podává až ze závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s. na poskytnutí úvěru do výše 290 000 000 Kč, zbývající část investic měla pocházet z vlastních zdrojů osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení tak podle žalobce neprokázala splnění finančních předpokladů ve smyslu § 8 odst. 5 písm. a) a § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb. Přes výzvu žalovaného nedoložila měsíční výpisy z bankovního účtu – toliko výpis ke dni 13. 12. 2010,

z něhož vyplývá, že měla k uvedenému dni na účtu 15 852 850 Kč, nedoložila vyjádření banky či smlouvu o úvěru, či obdobného typu – toliko závaznou nabídku financování. Nedoložila ani konečný rozpočet realizovaných investic potřebných pro uvedení zařízení do provozu.

Žalobce dále namítá, že zpráva o výchozí revizi se vztahuje toliko k „NN“ instalacím. VN instalace, jako např. transformátory, VN rozvaděč či VN přípojka, které zmiňuje popis provedení stavby, posouzeny nebyly a jejich bezpečnost nebyla doložena.

Ze zprávy o výchozí revizi dále vyplývá, že venkovní prostor je prostorem zvlášť nebezpečným. Mají-li venkovní prostory povahu prostoru zvlášť nebezpečného, pak se jedná ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (dále jen „vyhláška č. 73/2010 Sb.“), o vyhrazené zařízení třídy I. skupiny B, jehož montáž je třeba oznámit organizaci státního odborného dozoru a k jehož uvedení do provozu je nutné stanovisko organizace státního odborného dozoru, resp. Technické inspekce. Nebylo-li předmětné stanovisko v řízení předloženo, nelze uzavřít, že byly splněny technické předpoklady ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona.

Žalobce dále poukazuje na to, že obsah zprávy o revizi nekoresponduje s obsahem ostatních listin. Zpráva o revizi zmiňuje panely o výkonu 190 Wp o celkovém počtu 26 304 kusů a celkovém instalovaném výkonu 4 997,76 kWp, ale ze smlouvy o dílo a popisu provedení stavby vyplývá, že měly být použity panely CEEG 230-60P o výkonu 230 Wp v počtu 21 680 kusů. Důvody těchto rozporů při absenci dalších listin, zejména protokolu o předání a převzetí díla, nejsou známy. Žalovaný je nijak neodstraňoval a neprovedl ani důkaz ohledáním ve smyslu § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

Žalobce dále namítá, že žalovaný případné vady žádosti může odstraňovat pouze zákonem stanoveným postupem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č.j. 3 Ads 30/2007-168). Osoba zúčastněná na řízení se domáhala navýšení výkonu na celkových 5 MW, avšak dle přílohy k žádosti činil celkový instalovaný výkon 4,986 MW. Žalovaný, aniž by se tímto rozporem zabýval, udělil celkový instalovaný výkon 4,998 MW.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný uvedl, že s ohledem na systémová a personální opatření s podporou vlády a prezidenta ČR k zajištění revize licenčních spisů, jejichž součástí je i podání žaloby nejvyššího státního zástupce, ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu.

III. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že není pravdivé tvrzení žalobce, že nereagovala na výzvu žalovaného ze dne 25. 11. 2010, neboť své podání doplnila dne 29. 11. 2010, 30. 11. 2010 a 15. 12. 2010.

Zdůrazňuje, že byla povinna prokázat uživatelské právo k FVE Jeníkov. Právo užívat věc nemovitou není odvislé od předání této věci ze strany zhotovitele díla. FVE Jeníkov osoba zúčastněná na řízení užívala od počátku a jejím uživatelským titulem bylo vždy svolení zhotovitele, jako vlastníka věci ve smyslu kontrahované výhrady vlastnického práva, což zhotovitel opakovaně potvrdil.

Osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že si sama zajistila veškeré správně-právní předpoklady výstavby FVE Jeníkov, uzavřela smlouvy s distributorem elektrické energie (ČEZ), uzavřela úvěrové smlouvy na financování výstavby FVE Jeníkov, atd., a proto nemůže být pochyb o tom, že by nebyla uživatelem FVE Jeníkov. To, že jí formálně v určitých fázích nesvědčilo vlastnické právo, je důsledkem zajišťovacích právních vztahů, což je u takto velkých investičních akcí poměrně typické.

Pro systém financování byl zvolen model tzv. sponzorů vlastního kapitálu, pomocí ovládajících osob, což je u takových projektů typické; to je možné prokázat znaleckým posudkem z oboru ekonomie. K odkazu žalobce na rozvahu a výkaz zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2009 osoba zúčastněná na řízení uvádí, že v roce 2009 nerealizovala žádnou investiční akci, a proto nebylo třeba, aby na svých bankovních účtech alokovala finanční zdroje. Garantoval-li členský stát EU jistý legislativní rámec a pevnou výkupní cenu elektřiny a na základě toho byla realizována investice s legitimním očekáváním jasného a predikovatelného *cash flow*, pak takový podnikatelský záměr, zejména jeho míra jistoty a pravděpodobnosti, je druhově nejvyšší. Pak není nutné a je i zbytečné ve společnosti alokovat jiné finanční prostředky, než jaké budou v budoucnu generovány. FVE Jeníkov je nadto od počátku řádně provozována a úvěrová smlouva, jejíž text osoba zúčastněná na řízení dokládá, byla řádně plněna.

Osoba zúčastněná na řízení dále poukazuje na to, že předkládala další výchozí revizní zprávy k dalším součástem FVE Jeníkov, což je běžný postup z toho důvodu, že ne každý revizní technik splňuje předpoklady podle § 9 vyhlášky č. 50/1978 Sb. Revizní zprávy byly též předkládány stavebnímu úřadu, který posuzuje technickou dokumentaci stavby. Dále odkazuje osoba zúčastněná na řízení na to, že splnila technické podmínky pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ. V případě kladného stanoviska provozovatele distribuční sítě, mohl být zdroj paralelně provozován s distribuční sítí a je proto zjevné, že všechny technické předpoklady musely být naplněny.

K nutnosti doložení stanoviska Technické inspekce osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že zařazení energetického zařízení do třídy I. skupiny B musí vyplývat z projektové dokumentace. Žalovaný takové stanovisko nikdy v rámci žádného licenčního řízení k obdobnému energetickému zařízení až doposud nevyžadoval, nadto zařízení třídy I. skupiny B, tedy zařízení pracovišť z hlediska

úrazu elektrickým proudem zvlášť nebezpečných působením vnějším vlivů, mohou být posouzeny jako prostory nebezpečné, pokud se zařízením nemanipulují osoby bez odborné kvalifikace, což vyplývá z normy ČSN 33 2000-3/Z2. To je i případ FVE Jeníkov, neboť obsluhu elektrárny mohou provádět pouze osoby s patřičnou elektrotechnickou kvalifikací. Není nadto pochopitelné, proč by do třídy I. skupiny B měly být zařazeny pouze některé fotovoltaické elektrárny a jiné nikoliv.

Ohledně rozporů mezi smlouvou o dílo a revizní zprávou osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že smlouva byla uzavřena před budováním elektrárny a jde tedy o plánovaný stav. Naopak revizní zpráva zachycuje reálný stav, tedy to, co bylo skutečně postaveno. Osoba zúčastněná na řízení uzavírá, že v řízení o udělení licence postupovala podle seznamu příloh poskytnutého žalovaným a tyto přílohy, po jejich odsouhlasení ze strany žalovaného, včas a řádně doručila a není jí zřejmé, jak jinak by ještě měla postupovat. V žádném případě nedošlo k situaci, kdy by elektrárna nebyla dostavěna.

Osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat.

Žaloba byla podána dne 15. 10. 2013, žalobou napadené rozhodnutí o licenci nabylo právní moci dne 23. 12. 2010; žaloba tedy byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

Soud předesílá, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně konkrétních subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech, nýbrž byl tento mimořádný institut zakotven k ochraně objektivního práva (zákonnosti), a to ve zvláštních případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným.

Aktivní procesní legitimace pak nevyžaduje prostý veřejný zájem, ale závažný veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá i z důvodové zprávy k s.ř.s., *„může tu jít o případy nepřiliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit.“* (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0,

digitální repositář www.psp.cz). Úkolem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto bude mít místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem žádoucí podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007, č. j. 8 As 27/2006 - 70, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (*blíže viz Vojtěch Šimíček, Lukáš Potěšil a kol. Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.*).

S výše uvedeným podle zdejšího soudu koresponduje, že úlohou soudního přezkumu ve věci žaloby k ochraně veřejného zájmu není a ani nemůže být realizace „dozoru“ nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů či to, aby se soud v tomto typu řízení „metodicky“ vyjadřoval k tomu, jak má správní orgán realizovat výkon státní správy materializovaný v tomto případě v procesním postupu a zvolené formě správního rozhodnutí; to je primárně otázka pro moc výkonnou.

Ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by měl soud přistoupit až v případě takových zjištění, které vyplynou z důkazů, získaných v součinnosti s orgány činnými v trestním řízení apod., případně z rozsudků trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin, a které zásadně zpochybní pravdivost skutkových podkladů, z nichž vyšel správní orgán, a které, ať již z jakýchkoli důvodů, nebyl schopen či nemohl on sám napravit.

„V případě takto zpochybněného a částečně vyvráceného obsahu správního spisu má soud za to, že v přezkoumávaném řízení neexistoval relevantní podklad pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Obsah správního spisu je rozhodnutím trestních soudů natolik zásadně znevěrohodněn, že nelze přistoupit k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky provozuschopnosti fotovoltaické elektrárny osoby zúčastněné na řízení.“ (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2014 ve věci sp. zn. 31A 32/2012).

Žalobce zpochybňuje nosné skutkové důvody rozhodnutí žalovaného poukazem na vady a nedostatky obsahu a náležitostí skutkových podkladů, které argumentačně dovozuje přímo z těchto skutkových podkladů, jak jsou obsaženy ve správním spise; soud tedy na základě skutkového stavu zachyceného v listinách ve správním spise, které byly podkladem rozhodnutí o udělení licence, posoudil důvodnost jednotlivých žalobních námitek.

V této souvislosti soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o udělení licence, tedy udělení oprávnění k podnikání za regulované ceny, nikoliv rozhodnutí opravňující osobu zúčastněnou na řízení uvést energetické zařízení do provozu. Shodně na licenční řízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 8. 2009 ve věci sp. zn. 8 As 18/2008. Nejvyšší správní soud v citovaném případě zdůraznil, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti v oblasti plynárenství a že právo uvést plynárenské zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu (úpravě plynu) rozhodnutí žalovaného v řízení *in merito* nezakládá a k povolení provozu předmětného plynárenského zařízení byl příslušný správní orgán odlišný od žalovaného. „*Toto řízení není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva...Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv.*“.

Touto optikou tedy soud bude posuzovat jednotlivé žalobní body.

IV.a) Skutečnosti rozhodné ze správního spisu

Licence na výrobu elektřiny č. 111017612 byla osobě zúčastněné na řízení udělena dne 22. 12. 2010, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a na celkový instalovaný výkon 4,998 MW. V rozhodnutí o udělení licence je uveden seznam jednotlivých provozoven k předmětné licenci, a to evid. číslo 1: FVE Jeníkov, k.ú. Jeníkov u Duchcova, kód katastru 658332, obec Jeníkov, vymezení parc. č. 317/1 a 351/6.

Správní spis sp. zn. LIC-13154/2010-ERU vztahující se k žádosti o udělení licence obsahuje žádost osoby zúčastněné na řízení o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, s přílohami, z nichž relevantní ve vztahu k nyní posuzované věci jsou:

- veřejnoprávní smlouva o provedení stavby ze dne 30. 8. 2010 uzavřená mezi Městským úřadem Duchcov a osobou zúčastněnou na řízení, jejímž předmětem je nahrazení územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu FVE Jeníkov,
- smlouva o dílo ze dne 22. 9. 2010 uzavřená mezi osobou zúčastněnou na řízení a zhotovitelem na vyprojektování a výstavbu fotovoltaické elektrárny na klíč včetně zajištění související realizační dokumentace, přičemž podle čl. 8. 1. této smlouvy přechází na objednatele předáním díla, stvrzeným podpisem touto smlouvou určených osob na předávacím protokolu, nebezpečí vzniku škody na

celém zhotoveném díle, přičemž tato skutečnost nezbavuje zhotovitele odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku vad díla. Vlastnictví k dílu přechází na objednatele až úplným zaplacením díla,

- popis provedení stavby od Ing. K. Z. ze dne 9. 9. 2010,
- vyplněný formulář - příloha č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Seznam jednotlivých provozoven“, v níž je uveden celkový instalovaný elektrický výkon provozovny FVE Jeníkov 5,000 Mw, termín zahájení výkonu licencované činnosti nejpozději 1. 12. 2010,
- vyplněný formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podává celkový instalovaný výkon provozovny 4,986 MW, celkové investiční náklady, rozpis investičních nákladů, předpokládané provozní náklady, předpokládaná výroby elektřiny, tepla a předpokládané další výnosy,
- výpis z LV 417 katastru nemovitostí ke dni 26. 7. 2010 vlastníka osoby zúčastněné na řízení k pozemkům p.č. 317/1 a 351/6,
- kopie zápisu o předání a převzetí staveniště ze dne 20. 9. 2010,
- výkaz zisků a ztrát a rozvaha ke dni 31. 12. 2009,
- podnikatelský záměr osoby zúčastněné na řízení, z něhož se mimo jiné podává, že dne 20. 4. 2010 byla vydána veřejná vyhláška o změně územního plánu č. 2 obce Jeníkov formou opatření obecné povahy č. 1/2010 (č.j. 377/2010) stanovující umístění stavby FVE Jeníkov,
- výstup z insolvenčního rejstříku, prohlášení a potvrzení bezdlužnosti a neexistence nedoplatků od příslušných orgánů státní správy, formulář příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost – výhled“,
- návrh možnosti financování a závazná nabídka financování pro osobu zúčastněnou na řízení od společnosti UniCredit Bank Czech republic, a.s., z níž se mimo jiné podává, že podmínkou čerpání úvěru je předložení licence s nabytím právní moci v roce 2010,
- kopie výchozí zprávy o revizi a zkouškách FVE Jeníkov revizního technika M. V., s výsledným posudkem, že předmětné elektrické zařízení splňuje podmínky bezpečného provozu, dále se z revizní zprávy mimo jiné podává instalovaný výkon DC 4997,76 kWp a dále, že se v případě venkovního prostoru AB3, AB4, AD4, AF2, AN2, AN3, AR2, BA4 jedná o prostor zvlášť nebezpečný,
- rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“), o povolení zkušebního provozu ze dne 14. 12. 2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu, kterým se osobě zúčastněné na řízení povoluje předčasné užívání stavby a ukládá, že kolaudační souhlas na dočasnou stavbu Fotovoltaická elektrárna Jeníkov lze vydat jen po provedení zkušebního provozu. Z rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu se podává, že stavba obsahuje výrobu elektrické energie o výkonu 4 997,76 kWp z fotovoltaických panelů s připojením do stávající sítě ČEZ. Součástí stavby je

přípojka VN, předávací stanice a oplocení. Z odůvodnění rozhodnutí se dále podává, že stavební úřad provedl dne 6. 12. 2010 místní šetření.

IV.b) Doložení vlastnického či uživatelského práva k energetickému zařízení

Žalobce ve vztahu ke skutkovým podkladům rozhodnutí o udělení licence namítá, že osoba zúčastněná na řízení v řízení o udělení licence neprokázala nabytí vlastnického práva k FVE Jeníkov.

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo uživatelské právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o udělení licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Podle § 7 odst. 4 písm. e) energetického zákona se k žádosti o licenci připojí doklady prokazující vlastnické nebo uživatelské právo k energetickému zařízení.

Podle § 98a odst. 2 písm. a) energetického zákona Energetický regulační úřad stanoví vyhláškou způsoby prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí, způsoby určení vymezeného území a provozovny, prokázání vlastnického nebo uživatelského práva k užívání energetického zařízení, náležitosti prohlášení odpovědného zástupce, a vzory žádostí k udělení, změně a zrušení licence.

Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb. vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje a) výpisem z katastru nemovitostí, zapisuje-li se vlastnické právo do katastru nemovitostí podle zvláštního právního předpisu, odpovídající stavu zápisů v katastru nemovitostí ke dni předložení výpisu, b) smlouvou, na základě které dochází k převodu nemovitosti, pokud vlastnické právo k nemovitosti není předmětem zápisu do katastru nemovitostí, c) smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, d) smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení, e) originálem nebo ověřenou kopií rozhodnutí soudu nebo správního orgánu, pokud žadatel nabytí vlastnické právo k energetickému zařízení na základě rozhodnutí soudu nebo správního orgánu nebo je jeho vlastnické právo takovým rozhodnutím potvrzeno, nebo f) potvrzením o nabytí vlastnictví, bylo-li energetické zařízení předmětem veřejné dražby.

Podle § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb. nelze-li nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení nebo užívacího práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v § 7 odstavci 1 nebo 2 této vyhlášky, protože takové nabývací tituly nelze doložit, došlo k nabytí ze zákona nebo je již nelze dohledat, lze nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.

Právo užívat energetické zařízení v soukromoprávním smyslu je prvotním předpokladem pro to, aby za splnění dalších podmínek daných veřejnoprávními předpisy mohl uživatel získat licenci k podnikání ve státem regulovaném odvětví. Tomu ostatně nasvědčuje i dikce citovaného § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb., který umožňuje soukromoprávní vztah k energetickému zařízení prokázat i jiným způsobem, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Existence soukromoprávního vztahu k energetickému zařízení je prvotním předpokladem pro provozování energetického zařízení, které s ohledem na dotčení veřejných zájmů podléhá regulaci veřejnoprávními předpisy; jedná se o omezení sledující legitimní cíl, za současného zachování přiměřenosti veřejnoprávní regulace, která shodně dopadá jak na vlastníka, tak i na oprávněného uživatele energetického zařízení. S tím ostatně koresponduje i důvodová zpráva k návrhu energetického zákona, která uvádí, že „...základním předpokladem udělení licence je splnění podmínek uvedených v tomto zákoně, obdobně jako je tomu v živnostenském zákoně. Vzhledem k charakteru energie, ke složitosti energetických systémů a náročnosti jejich obsluhy, a to i z hlediska veřejného ohrožení, je stanovena věková hranice pro udělení licence na 21 let. Z obdobných důvodů musí žadatel o udělení licence stanoveným způsobem prokazovat svoji odbornou způsobilost a bezúhonnost. Žadatel musí kromě výše uvedených podmínek prokázat, že je schopen dlouhodobě financovat své podnikatelské aktivity, že vlastní, nebo má pronajato, technologické zařízení pro plynulé zajištění dodávek.“ (důvodová zpráva k návrhu zákona, sněmovní tisk č. 535/0, digitální repozitář www.psp.cz).

Z výzvy žalovaného ze dne 25. 11. 2010, č.j. 13154-3/2010-ERU (č. listu 23 správního spisu), vyplývá, že žalovaný vyzval osobu zúčastněnou na řízení podle § 45 odst. 2 správního řádu, aby prokázala majetkový vztah k výrobně elektřiny, v případě nájemní smlouvy souhlas vlastníka s provozováním zařízení; osoba zúčastněná na řízení konkrétní listinu, obsahující výslovný souhlas zhotovitele s tím, aby s energetickým zařízením disponovala, nepředložila. Žádný z účastníků řízení, ani osoba zúčastněná na řízení, však zároveň nečiní sporným obsah smlouvy o dílo uzavřené mezi osobou zúčastněnou na řízení a zhotovitelem díla. Pak tedy není ničím zpochybněno, že vlastnické právo k FVE Jeníkov přešlo na osobu zúčastněnou na řízení až úplným zaplacením díla a že tudíž s ohledem na podmínky čerpání úvěru (viz níže část IV.d/ rozsudku) vlastníkem FVE Jeníkov v době udělení licence nebyla.

To však ještě neznamená, že by osoba zúčastněná na řízení nedisponovala žádným soukromoprávním titulem, z něhož by jí k FVE Jeníkov plynulo užívací právo (jiné než vlastnické), resp. že by nedoložení konkrétní listiny prokazující užívací právo neumožňovalo žalovanému licenci udělit. Naroveň dokladům

prokazujícím vlastnické právo jsou totiž stavěny doklady jinak prokazující uživatelské právo (§ 7 odst. 4 písm. e/ energetického zákona), nadto nelze-li některé z těchto práv doložit (prokázat) tak, jak předpokládá § 7 odstavci 1 nebo 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., lze tak učinit i jinak, pokud zvolený způsob nevzbuzující důvodné pochybnosti (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb.). Zohlední-li zdejší soud, že osoba zúčastněná na řízení uzavřela veřejnoprávní smlouvu na stavbu FVE Jeníkov, že podala žádost stavebnímu úřadu o povolení zkušebního provozu a že jednala s bankou ohledně financování projektu FVE Jeníkov, to vše za situace, kdy není zpochybněno, že vlastnické právo k FVE Jeníkov mělo přejít na osobu zúčastněnou na řízení až úplným zaplacením díla, což se mělo stát po udělení licence, pak důvodné pochybnosti o tom, zda osoba zúčastněná na řízení měla soukromoprávní titul k FVE Jeníkov, dány nejsou. Pak tedy ani skutečnosti zmiňované žalobcem nemohou vyústit v závěr, že osoba zúčastněná na řízení nebyla pro účely udělení licence subjektem, který neměl k FVE žádné uživatelské právo.

Ostatně, pokud by došlo k tomu, že by se osoba zúčastněná na řízení nestala posléze vlastníkem a nadto ztratila i do té doby existující uživatelské právo k FVE Jeníkov, bylo by to důvodem pro odnětí licence. Nic takového však žaloba nezmiňuje.

Žalobce dále poukázal na to, že se ve správním spisu nenachází protokol o předání díla FVE Jeníkov osobě zúčastněné na řízení zhotovitelem. K tomu soud předně uvádí, že žaloba ani v nejhrubších rysech neobsahuje žalobní bod, v němž by bylo namítáno, že FVE Jeníkov nebyla ke dni vydání licence dokončena. Tím spíše žaloba žádné důkazní návrhy v tomto směru neobsahuje. Ze správního spisu přitom k této otázce vyplynulo, že žalovaný pro licenční řízení doložení protokolu o předání díla ani ve výzvě ze dne 25. 11. 2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, po osobě zúčastněné na řízení nepožadoval. Z rozhodnutí stavebního úřadu o povolení zkušebního provozu se přitom podává, že stavební úřad provedl důkaz ohledáním na místě a povolil osobě zúčastněné na řízení provozovat FVE Jeníkov; tudíž elektrárna musela být v době rozhodování stavebního úřadu dokončena do té míry, že mohl být zahájen její provoz. Pak ovšem sama okolnost, že k žádosti o licenci nebyl předložen protokol o předání díla FVE Jeníkov osobě zúčastněné na řízení, nemůže představovat tak zásadní vadu licenčního řízení, pro kterou by bylo namíste rozhodnutí žalovaného zrušit.

IV.c) Doložení technických předpokladů

V souvislosti s prokazováním technických předpokladů v řízení o udělení licence žalobce poukazoval na to, že identifikace fotovoltaických panelů dle zprávy o revizi nekoresponduje s obsahem ostatních listin, že revizní zpráva se nevztahuje na všechny části FVE Jeníkov a že v licenčním řízení měla osoba zúčastněná na řízení doložit i stanovisko Technické inspekce.

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající

o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

Podle § 9 písm. d) vyhlášky 426/2005 Sb. se u energetických zařízení ve zkušebním provozu technické předpoklady prokazují souhlasem stavebního úřadu se zahájením zkušebního provozu před vydáním kolaudačního rozhodnutí, rozhodnutím o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu nebo rozhodnutím stavebního úřadu, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem; po provedení zkušebního provozu dokládá žadatel kolaudační souhlas.

K námitce týkající se nedoložení stanoviska Technické inspekce soud uvádí, že posouzení požadavků zvláštních právních předpisů na uvedení energetického zařízení do provozu a s tím související doložení všech závazných stanovisek není předmětem licenčního řízení. Z energetického zákona ve spojení s vyhláškou č. 426/2005 Sb. vyplývá, že technické předpoklady dokládá žadatel o licenci jednak rozhodnutím stavebního úřadu a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Zákonodárce odkázal v poznámce pod čarou, která jako nenormativní část legislativního aktu slouží jako výkladová pomůcka, na § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech; při výrobě vyhrazených tlakových zařízení, nevztahuje-li se na ně platné nařízení vlády vydané k provedení zvláštního zákona. Z citovaných ustanovení, ve spojení s tím, že zákonodárce výslovně zmiňuje pro účely licenčního řízení doložení zprávy o revizi, nevyplývá, že by měl žadatel o licenci nutně dokládat ještě stanovisko Technické inspekce.

Otázku, zda stavba odpovídá právním požadavkům z hlediska svého umístění v území a působení na okolí (životní prostředí, obyvatelstvo), posuzuje stavební úřad, neboť ten má ostatně k dispozici i technickou dokumentaci stavby a závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy. V licenčním řízení je žadatel o licenci povinen pouze doložit splnění technických požadavků rozhodnutím stavebního úřadu a dokladem prokazujícím zajištění revize energetického zařízení ve vztahu k bezpečnosti práce; jedná se o tzv. povinné důkazy, předkládané spolu se

žádostí o udělení licence. Ve výše citovaném rozsudku ze dne 3. 8. 2009, ve věci sp. zn. 8 As 18/2008, Nejvyšší správní soud vyložil podstatu licenčního řízení a rozhodnutí o udělení licence, které právo uvést energetické zařízení do provozu a nadále jej provozovat *in merito* nezakládá. Příslušným orgánem státní správy k povolení provozu energetického zařízení tohoto typu je stavební úřad. Nelze přijmout argumentaci, že by v licenčním řízení měla být meritorně posuzována problematika, která spadá do kompetencí jiného orgánu státní správy; již s ohledem na to nelze z výše citované právní úpravy dovodit oprávnění žalovaného posuzovat v licenčním řízení technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb. spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho zkušební provoz za stanovených podmínek již povolil. Doložení technické dokumentace stavby energetického zařízení pak nebylo v době vydání rozhodnutí žalovaného ve smyslu energetického zákona a vyhlášky č. 426/2005 Sb. podmínkou pro udělení licence k podnikání v regulované oblasti.

Poukazoval-li pak žalobce na to, že se revizní zpráva „týká pouze NN instalací“, pak soud v této souvislosti zdůrazňuje, že pokud nebylo rozhodnutí stavebního úřadu a ani způsob vypracování revizní zprávy závažným způsobem zpochybněno co do pravosti a věrohodnosti, není důvodu, aby soud rozhodnutí žalovaného jako licenčního úřadu rušil z důvodů možných nedostatků při provádění revize energetického zařízení FVE Jeníkov. Pokud revizní technik M. V. osvědčil, že revidované elektrické zařízení splňuje podmínky bezpečného provozu, tak nelze žalovanému vytknout, že revizní zprávu jako povinný důkaz předkládaný k žádosti o licenci akceptoval.

Žádala-li osoba zúčastněná na řízení ve formuláři žádosti o licenci na celkový instalovaný výkon 5,000 MW, přičemž doložila jednak revizní zprávu na maximální (špičkový) výkon za standardních testovacích podmínek 4 997,76 kWp a rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu energetického zařízení o tomu odpovídajícím výkonu 4 997,76 kWp, pak skutečnost, že žalovaný udělil licenci na tomu odpovídajících 4,998 MW a nikoli na 5,000 MW, jak bylo původně požadováno (aniž by to sama osoba zúčastněná na řízení zpochybňovala), neznamená, že se při svém rozhodování vychýlil z mantinelů stanovených žádostí o udělení licence a že by to mělo být důvodem ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Nejedná se tu podle zdejšího soudu ani o situaci, kdy by obsah listin dokládanych k žádosti byl v rozporu s obsahem žádosti – a tedy že by bylo třeba v tomto ohledu cokoli nutné (před udělením licence) vyjasňovat. Zmiňovaná odchylka v celkovém instalovaném výkonu nevzbuzuje ani důvodnou pochybnost o tom, k jakému energetickému zařízení osoba zúčastněná na řízení listiny dokládala, tedy že by se např. týkaly jiného energetického zařízení. Jestliže ani žalovaný neposoudil tuto skutečnost jako vadu žádosti a nevyzval osobu zúčastněnou k odstranění vad podání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008 ve věci sp. zn. 3 Ads 30/2007), neboť zjevně na základě rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu a revizní zprávy neměl pochybnosti o tom, že osoba zúčastněná na řízení žádá o udělení licence pro FVE Jeníkov v rozsahu doložených technických parametrů, nelze mu nic podstatného vytýkat, a tedy není důvodu jeho rozhodnutí rušit.

K námitce rozporu ve specifikaci panelů v revizní zprávě revizního technika M. V. a ve smlouvě o dílo zdejší soud uvádí, že žalobce v žádném směru neindikuje, že by v souvislosti s vypracováním revizní zprávy či provedením prohlídky stavby ze strany stavebního úřadu došlo k jakýmkoli nejasnostem, jež by proces revize a prohlídky zatemňovaly natolik, že byl dán důvod k jakémukoli prověřování ze strany orgánů činných v trestním řízení. Žalobce v tomto směru nenavrhuje ani žádné dokazování pro řízení před zdejším soudem. Samotný poukaz na jinou specifikaci (jiné označení) panelů zásadně nezpochybňuje věrohodnost a pravost revizní zprávy revizního technika M. V. a postup při vydání rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu – a nemůže být ani důvodem ke zrušení rozhodnutí.

Ze správního spisu k otázce instalovaných panelů plyne, že žalovaný udělil licenci pro FVE Jeníkov na celkový instalovaný výkon 4,998 MW, přičemž dle revizní zprávy dílo sestávalo z 26 304 fotovoltaických panelů o výkonu 190 Wp a jeho celkový instalovaný výkon byl 4 997,76 kWp. Žalobce pak v podstatě vytýká žalovanému to, že si i přes existenci pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu a revizní zprávy měl pro účely licenčního řízení u osoby zúčastněné na řízení ověřit, zda nedošlo k dodání jiného počtu fotovoltaických panelů a o jiném výkonu, než jak bylo specifikováno ve smlouvě o dílo. Zdejší soud sice nezpochybňuje, že tak žalovaný učinit mohl, avšak zároveň dospívá k závěru, že i kdyby došlo v rámci stavby FVE Jeníkov k dodání jiného počtu panelů s jiným výkonem, než jak bylo původně předpokládáno ve smlouvě o dílo, za situace, kdy byl dodržen celkový instalovaný výkon FVE Jeníkov 4,998 MW, nemohlo by to být důvodem pro neudělení licence.

IV.d) Prokázání finančních předpokladů

Podle § 5 odst. 6 energetického zákona se finančními předpoklady rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit provozování činnosti, na kterou je vyžadována licence, a schopnost zabezpečit závazky nejméně na období 5 let. Finanční předpoklady žadatel nesplňuje, pokud v průběhu uplynulých 3 let soud zrušil konkurs vedený na majetek žadatele proto, že bylo splněno rozvrhové usnesení, nebo soud zamítl insolvenční návrh proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo rozhodl o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující. Žadatel o licenci není finančně způsobilý, jestliže má evidovány nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a na pokutách.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že část ceny za dílo měla být osobou zúčastněnou na řízení uhrazena zhotoviteli na základě úvěru od společnosti UniCredit Bank Czech republik, a.s., který dle závazné nabídky financování bylo možné čerpat po udělení licence. Podle žalobce tato skutečnost způsobuje, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení neprokázala dostatek finančních předpokladů.

K tomu soud předdesílá, že by taková argumentace v podstatě znamenala, že by z možnosti podnikání v regulované oblasti měly být vyloučeny subjekty, které se na základě tehdy platné regulace tržní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů rozhodly vstoupit na trh a financovat vybudování energetického zařízení pomocí mimo jiné bankovního úvěru. Takové omezení podnikání však z rozhodné právní úpravy dovodit nelze. Pakliže bankovní instituce jako podmínku již samotného čerpání úvěru požadovala předložení rozhodnutí o udělení licence, nelze z této skutečnosti dle právní úpravy licenčního řízení dovodit následek, že by takový žadatel neměl licenci získat, pakliže užíval dokončené energetické zařízení a doložil splnění technických předpokladů; nelze ani dovodit, že by žadatel o licenci měl mít v době licenčního řízení „alokovány“ vlastní finanční prostředky v hodnotě investic do energetického zařízení.

Požadavek na povinný důkaz ve smyslu § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle něhož žadatel o udělení licence na výrobu elektřiny ze zařízení využívajícího obnovitelný zdroj energie, které je nově uváděno do provozu, finanční předpoklady dále prokazuje konečným rozpočtem jednotlivých položek realizovaných investic potřebných pro uvedení tohoto zařízení do provozu, souvisí s prokazováním finančních předpokladů žadatele o licenci, což je legitimní požadavek s ohledem na to, že se jedná o podnikání v licencované oblasti s energií, která má strategický význam z hlediska hospodaření, jak se podává i z již citované důvodové zprávy k energetickému zákonu. Součástí správního spisu pak je formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podávají celkové investiční náklady na provozovnu celkem, z toho dále pro stavební část, technologie, jiné investiční náklady, předpokládané provozní náklady celkem, z toho palivové náklady, opravy a údržba, mzdové náklady, pojištění, jiné provozní náklady, a dále formulář - příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost - výhled“.

Žalovaný ve výzvě ze dne 25. 11. 2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, po osobě zúčastněné na řízení požadoval doložit výši dostupných finančních prostředků - např. bankovní reference, výpis z účtu za delší časové období (posledních 12 měsíců) nebo úvěrovou smlouvu. Za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení doložila vyplněné formuláře – přílohy č. 13 a č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., bezdlužnost, výsledky svého hospodaření k 31. 12. 2009, podnikatelský záměr, návrh možnosti a způsobu financování a závaznou nabídku od společnosti UniCredit Bank Czech republik, a.s. a dále výpis z účtu ze dne 13. 12. 2010, nelze dospět k závěru, že by doložení finančních předpokladů pro podnikání v licencované oblasti vykazovalo tak závažné deficity skutkových zjištění, že by soud mohl dospět k závěru o nedostatku skutkových důvodů pro udělení licence ve vztahu ke splnění finančních předpokladů žadatele o licenci k podnikání v regulované oblasti.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedenou argumentaci soud zdůrazňuje, že nedokazoval právním stanoviskem Technické inspekce (příloha k žalobě Fotovoltaické elektrárny z pohledu Technické inspekce České republiky ze dne 14. 8. 2013),

neboť to neshledal potřebné pro skutkové vyjasnění stavu, jaký byl určující pro žalovaného v jím vedeném řízení; žalobce na obsah této listiny odkazoval zjevně pro podporu svého právního hodnocení věci, a tedy toto stanovisko věc vzhledem ke shora uvedenému ani vyjasňovat nemohlo. Dále zdejší soud nedokazoval ani k žalobě připojenou kopií přípisu žalovaného ze dne 25. 9. 2013 týkajícího se upřesnění rozdílu ve výnosech po dobu 20 let u tří společností, kopií listiny Sdělení Energetického regulačního úřadu a ani přípisem žalovaného ze dne 22. 10. 2012, jež se týkají jiného žadatele o udělení licence. Ostatně k těmto listinám žalobce neuvedl, jakých skutkových otázek souvisejících s posuzovanou věcí se mají týkat a co z pohledu skutkového by ve vztahu k nyní posuzované věci z nich mělo vyplynout. Zdejší soud si dále ve smyslu § 52 odst. 1 s.ř.s. neosvojil potřebu dokazovat listinami přiloženými k vyjádření osoby zúčastněné na řízení; pro posouzení věci to s ohledem na shora dovozené závěry nepovažoval za nezbytné.

Soud uzavírá, že žádný z uplatněných žalobních bodů neshledal důvodným. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu